

b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2 a) a vzhľadom na to, že — ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 29. januára 2009 v spojených veciach C-278/07 až C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas/Josef Vosding Schlacht, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co —, premlčacia lehota v zmysle článku 3 nariadenia č. 2988/95 sa vzťahuje na správne opatrenia, napríklad na vymáhanie pomoci neoprávnene získanej subjektom v dôsledku nezrovnalostí, ktorých sa tento subjekt dopustil:

— je potrebné stanoviť ako začiatok plynutia premlčacej lehoty dátum vyplatenia pomoci príjemcovi alebo dátum, ku ktorému príjemca použil získanú dotáciu na odmenu pre poskytovateľa, pri výbere ktorého sa nedodrжали pravidlá verejného obstarávania?

— má sa táto lehota považovať za prerušenú tým, že príslušný vnútroštátny orgán predložil príjemcovi dotácie správu o kontrole, ktorá konštatuje nedodržanie pravidiel verejného obstarávania, a vnútroštátnemu orgánu odporúča, aby v dôsledku toho prikočil k vymáhaniu vyplatených súm?

— ak členský štát využije možnosť uplatniť dlhšiu premlčaciu lehotu, ktorá mu vyplýva z článku 3 ods. 3 nariadenia č. 2988/95, najmä v prípade, keď sa vo Francúzsku v čase skutkových okolností vo veci samej uplatňuje všeobecná lehota stanovená v článku 2262 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „všetky úkony, tak vecnej, ako aj osobnej povahy sa premlčujú po uplynutí tridsiatich rokov...“, má sa zlučiteľnosť takejto premlčacej lehoty s právom Spoločenstva, predovšetkým so zásadou proporcionality, posudzovať z hľadiska maximálnej premlčacej lehoty vyplývajúcej z vnútroštátneho právneho predpisu slúžiaceho vnútroštátnemu správnenému orgánu ako právny základ na vymáhanie vyplatennej pomoci alebo z hľadiska lehoty, ktorá bola v danom prípade reálne uplatnená?

c) V prípade zápornej odpovede na otázku 2 a) bránia finančné záujmy Spoločenstva tomu, aby pri vyplatení takej pomoci, ako je predmetná pomoc v konaní vo veci samej, súd uplatnil vnútroštátne predpisy týkajúce sa zrušenia rozhodnutí zakladajúcich práva, podľa ktorých môže správny orgán — okrem prípadov neexistence, podvodného nadobudnutia a žiadosti samotného príjemcu —, zrušiť nezákonné individuálne rozhodnutie zakladajúce práva len v lehote štyroch mesiacov od jeho prijatia, pričom však individuálne správne rozhodnutie, najmä ak sa týka vyplatenia pomoci, môže obsahovať rozvázovacie podmienky, ktorých splnenie umožňuje okamžité odňatie danej pomoci — v súvislosti s čím Conseil d'État rozhodla, že tento vnútroštátny predpis sa má vykladať tak, že príjemca neoprávnene poskytnutej

pomoci na základe právneho predpisu Spoločenstva sa naň môže odvolávať, len ak konal v dobrej viere?

- (1) Nariadenie Rady (EHS) č. 2052/88 z 24. júna 1988 o úlohách štrukturálnych fondov a ich účinnosti, o vzájomnej koordinácii ich aktivít a koordinácii s operáciami Európskej investičnej banky a ďalších existujúcich finančných nástrojov [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 185, s. 9).
- (2) Nariadenie Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988 na vykonanie nariadenia č. 2052/88, pokiaľ ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na strane druhej [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 374, s. 1).
- (3) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 28. septembra 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)/Administración del Estado

(Vec C-468/10)

(2010/C 346/51)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Žalovaná: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾ z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pri absencii súhlasu zo strany dotknutej osoby a pre povolenie spracovania osobných údajov o nej, ktoré je potrebné na splnenie legitímneho záujmu osoby zodpovednej za spracovanie alebo tretích osôb, ktorým sa údaje oznamujú, vyžaduje popri dodržovaní základných práv a slobôd dotknutej osoby, aby sa údaje nachádzali vo verejne prístupných zdrojoch?
2. Spĺňa článok 7 písm. f) smernice podmienky požadované judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie na priznanie priameho účinku tomuto článku?

(1) Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355.